

Sentencja

- 1) Wykładni art. 49 WE i art. 3 dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwiają się temu by w państwie członkowskim, w którym warunki pracy i zatrudnienia dotyczące kwestii wymienionych w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)-g) tej dyrektywy są zawarte, za wyjątkiem stawki płacy minimalnej, w przepisach ustawowych organizacja związkowa mogła próbować zmusić w drodze akcji protestacyjnej przyjmującej formę blokady budowy, takiej jak opisana w sprawie przed sądem krajowym, usługodawcę mającego siedzibę w innym państwie członkowskim do podjęcia z nią negocjacji w sprawie stawki płac, jaka powinna być wypłacana pracownikom delegowanym, jak również do przystąpienia do układu zbiorowego, którego postanowienia ustalają w zakresie pewnych omawianych kwestii korzystniejsze warunki niż warunki wynikające z odpowiednich przepisów ustawowych, podczas gdy inne postanowienia dotyczą kwestii niewymienionych w art. 3 tej dyrektywy.
- 2) Artykuły 49 WE i 50 WE sprzeciwiają się temu, by w danym państwie członkowskim zakaz podejmowania przez organizacje związkowe akcji zbiorowych w celu uchylecia lub zmiany układu zbiorowego zawartego przez osoby trzecie uzależniony był od tego, czy akcje te dotyczą warunków pracy i zatrudnienia, do których stosuje się bezpośrednio prawo krajowe.

(¹) Dz.U. C 281 z 12.11.2005 r.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg — Niemcy) — Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05) przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bund

(Sprawy połączone C-396/05, C-419/05 i C-450/05) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Załączniki III i VI — Swobodny przepływ osób — Artykuły 18 WE, 39 WE i 42 WE — Świadczenia emerytalne — Okresy składkowe uzyskane poza terytorium Republiki Federalnej Niemiec — Brak możliwości eksportu)

(2008/C 51/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05)

Strona pozwana: Deutsche Rentenversicherung Bund

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sozialgericht Berlin — Wykładnia art. 42 traktatu WE — Ważność załącznika VI. część C „Niemcy” pkt 1 do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. L 149, str. 2) — Odmowa wypłaty niemieckiego świadczenia emerytalnego za okresy zatrudnienia uzyskane pomiędzy 1939 a 1945 na terytorium Sudetów na rzecz obywatela Niemiec, który przeniósł miejsce swego zamieszkania do Belgii

Sentencja

- 1) Przepisy załącznika VI, części C, zatytułowanej „Niemcy” pkt 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., są niezgodne z zasadą swobodnego przepływu osób, a w szczególności z art. 42 WE, w zakresie w jakim umożliwiają one, w okolicznościach takich jak te w postępowaniu przed sądem krajowym, uzależnienie, przy wypłacie świadczeń emerytalnych, uwzględnienia okresów składkowych uzyskanych w latach 1937 — 1945 na częściach terytorium, na którym obowiązywały ustawy zabezpieczenia społecznego Republiki Federalnej Niemiec, od wymogu posiadania przez uprawnionego miejsca zamieszkania na terytorium tego państwa członkowskiego.
- 2) Przepisy załącznika III części A i B, pkt 35 zatytułowanych „Niemcy-Austria” lit. e) rozporządzenia nr 1408/71, ze zmianami, są niezgodne z art. 39 WE i 42 WE, w zakresie w jakim pozwalają one, w okolicznościach takich jak te w postępowaniu przed sądem krajowym, gdzie uprawniony ma miejsce zamieszkania w Austrii, na uzależnienie, przy wypłacie świadczeń emerytalnych, uwzględnienia okresów składkowych uzyskanych w latach 1953-1970 w Rumunii w oparciu o ustawę o prawach emerytalnych nabytych za okresy składkowe za granicą (Fremdrentengesetz), od wymogu posiadania przez uprawnionego miejsca zamieszkania na terytorium Republiki Federalnej Niemiec.
- 3) Przepisy załącznika VI części C, zatytułowanej „Niemcy” pkt 1 rozporządzenia nr 1408/71, ze zmianami, są niezgodne z zasadą swobodnego przepływu osób, a w szczególności z art. 42 WE, w zakresie w jakim pozwalają one, w okolicznościach takich jak te w postępowaniu przed sądem krajowym, na uzależnienie, przy wypłacie świadczeń emerytalnych, uwzględnienia okresów składkowych uzyskanych w latach 1953-1970 w Rumunii w oparciu o ustawę o prawach emerytalnych nabytych za okresy składkowe za granicą, od wymogu posiadania przez uprawnionego miejsca zamieszkania na terytorium Republiki Federalnej Niemiec.

(¹) Dz.U. C 22 z 28.1.2006.
Dz.U. C 74 z 25.3.2006.